

**DRÄGLIGT, DRÄGLIGEN**, (gam.) **DRÄGLIGA**, adv. På ett drägligt sätt; så att det kan fördragas.

**DRÄGG**, m. 3. sing. Orenlighet, som lägger sig på botten af vissa flytande ämnen, t. ex. vin, dricka, ättika, o. s. v.

**DRÄGGIG**, a. 2. Full af drägg. — *Dräggighet*, f. 3.

**DRÄGT**, c. 3. (af *Draga*) 1) Dragning. *Kasta ut nolen till d. I första d-en finga de intet.* — Ingår i sammansättningen *Noidrägt.* — 2) Samteliga klädespersedlar, som någon antingen i allmänhet eller för något visst tillfälle bär, eller som äro ämnade att bäras af en person. Äfv. Klädedrägt. Brukas isynnerhet i fråga om höga, förnäma eller rika personer, men äfven, dock ofta nästan skämtvis, om ringare, om de kläder, hvilka af en person begagnas vid skådespel och maskerader; således svarande mot franska ordet *Costume*. Skiljer sig ifrån *Skrud* deruti, att den sednare, tillhörande furstar, biskopar och prelater, samt högborna fruntimmer och brudar, endast begagnas vid högtidliga ceremonier, hvaremot *Dräkten* nyttjas när som helst. *En kunglig, furslig d. En bondes, en torpare, en smeds d. Natligt, högtidligt, grann, ful d. Bära en vaccker d.* — Ingår i flera sammansättningar, såsom: *Riddare-, Krigare-, Biskops-, Prest-, Borgare-, Bond-, Fiskare-, Qvinno-, Fruntimmers-, Herdinnedrägt*, m. fl. — *Syn.* Se *Klädsel.* — 3) (fig.) Utseende, form. *Kläda sina tankar i en vaccker d.* — 4) Se *Drägtighet* (begge bem.) — 5) Se *Skottvidd.*

**DRÄGTIG**, a. 2. (af *Draga*) Som bär foster i sitt lif. Säges blott om djurhonor. *En d. ko, hind, hynda. Ett d-t sto.* — *Syn.* Se *Hafvande.*

**DRÄGTIGHET**, f. 3. 1) Omständigheten, att en hona är drächtig. Säges blott om djurhonor. — 2) (sjöf.) Den största möjliga varuquantitet, ett fartyg antingen kan intaga eller bära. *Ett skepp om 100 lästers d.* — 3) *En grufvas d.*, det utbyte, man deraf får.

**DRÄJA**, se *Dreja*.

**DRÄLL**, m. 2. sing. Ett slags tveskäftad linväfnad, merendels med iväfda figurer, och som begagnas till duktyg. — *Ss. D-väfnad, -väfsvare.*

**DRÄNG**, m. 2. 1) Manlig tjeneare, som förrättar gröfre karlsysslor i ett hus. *Tjena som d. Vara d. hos någon. Antaga någon till d.* — Ingår i åtskilliga sammansättningar, såsom: *Husbonddräng, Stalldräng, Boddräng, Oxdräng*, m. fl. — *Syn.* Se *Tjenare.* — 2) Ung man. Denna bemärkelse bibehålles numera blott i några få uttryck, t. ex.: *Han är redan långa d-en.* — 3) Yngling af bondståndet, bondson. — 4) Förekommer i några sammansättningar under betydelsen af: Handtlangare, biträde i ett yrke, såsom t. ex.: *Slagtardräng*, m. fl. Se äfv. *Kläddräng.*

Anm. *Dräng* kommer af det gamla *Dreingr*, som betydde en god stridsman, en manhaftig karl.

**DRÄNGAKTIG**, a. 2. 1) (om person) Som i skick och uppförande liknar en dräng. *Han är så d.* — 2) (om sak) Som liknar en drängs skick, väsende och uppförande. *En d. min. Ett d-t utseende, skick, beteende. D-a maner.* — *Drängaktigt*, adv.

**DRÄNGAKTIGHET**, f. 3. Drängaktigt skick, väsende, drängaktiga seder.

**DRÄNGARBETE**, n. 4. Sådant arbete, som vanligtvis förrättas af drängar.

**DRÄNGASKÄNDARE**, m. 3. (bibl.) Se *Sodomit.* — Skrifves äfv. *Drängskändare.*

**DRÄNGEDAGSVERKE**, n. 4. Dagsverke, som skall förrättas af en dräng, fullvuxen mansperson.

**DRÄNGHOPEN**, m. 2. def. sing. (föraktl.) Mängden af drängar, drängar i allmänhet.

**DRÄNGKAMMARE**, m. 2. pl. — *kamrar.* Kammare, som bebos, varit bebodd eller är ämnad att bebos af dräng eller drängar. — *Syn.* Drängstuga.

**DRÄNGLÖN**, f. 3. Den lön, som består en dräng.

**DRÄNGSLOK**, m. 2. Öknamn på en dräng.

**DRÄNGSTUGA**, f. 1. Se *Drängkammare.*

**DRÄNGTJENST**, f. 3. 1) Legotjenst, som skötes af dräng. — 2) (fig. fam.) Ringa och trälrig syssla.

**DRÄNKÅ**, v. a. 2. 1) Döda genom nedsänkning och qväfning i vatten. *I Constantinopel är det sed att d. upproriska undersåter. D. hundvalpar, kattungar.* (Fig.) *D. sina bekymmer i vin*, genom vindrickning försingra dem. *Denna underrättelse d-kte henne i tårar*, framkallade bittra tårar ur hennes ögon. *D-kt i tårar*, se *Tårdränkt.* — 2) Låta ett ämne genomträngas af en vätska. *D. något med olja, med lim.* Man säger äfv. *Limdränka.* — *D. sig*, v. r. Frivilligt taga lifvet af sig genom qväfning i vatten. — *Dränkande*, n. 4. o. *Dränkning*, f. 2.

**DRÄPA**, v. a. 2. o. 3. Ind. pres. sing. *Dräper*; pl. *Dräpa.* Impf. *Dräpte* och (gam. form) sing. *Dräp*; pl. *Dräpo.* Imper. sing. *Dräp*; pl. *Dräpen.* Konj. impf. *Dräple*; (gam. form.) *Dräpe.* Sup. *Dräpit* o. *Dräpl.* Part. akt. *Dräpande*; part. pass. *Dräpen.* Begå dräp (se d. o.) på någon. Brukas i lagstil och biblisk stil. *D. en menniska.* (Absolut) *Du skall icke d.* — Brukas stundom äfv. i fråga om djur, helst vilda djur, t. ex.: *D. ett lejon, en tiger.* Numera säges dock hellre: *Döda. D. löss* är deremot i folkspråket ett allmänt brukligt uttryck. — *Syn.* Se *Döda.*

**DRÄPANDE**, n. 4. Handlingen, då man dräper. — *Syn.* Se *Mord.* — *Adj. p. 1.* (fig.) 1) Grundligt vederläggande. *D. bevis, skäl, argumenter. D. i sak*, grundligt bevisande, vederläggande, öfvertygande i allt hvad som rörer sak. — *Syn.* Slående, Ovedersäglig, Ovederlägglig. — 2) Ytterst bitande. *Ett d. svar.*

**DRÄTSEL**, m. 2. sing. Allmänna inkomster, antingen sådana som inflöta till kronan eller till en stad. *Kronans, stadens d.* — *Syn.* Se *Finanser.*

Anm. Ordet härledes ifrån medeltids-latinska ordet *Dressorium* (hvaraf fr. *Trésor*), skatt.

**DRÄTSELKOMMISSION**, f. 3. sing. *D-en i Stockholm*, en municipal-anstalt i denna stad, som har värden om en del af dess inkomster samt tillsynen öfver dess byggnader.

**DRÄTSELVERK**, n. 5. Se *Statsverk.*

**DRÖG**, m. 2. Ett slags släda utan korg och stol, med jemn och slät brädbotten, att derpå draga mycket tunga saker, såsom sten o. d. — *Syn.* Släpa.

**DRÖJA**, v. n. 2. 1) Draga ut på tiden med att göra något. *Jag har dröjt all svara. D. med något. D. med betalning. Han dröjde länge, innan han gjorde det.* — *Syn.* Töfva, Uppskjuta, Draga ut på tiden. — 2) Säges om person eller sak, som ej inträffar på den tid, man väntat. *Hvad han d-fer länge! Hans svar d-fer länge.* — Brukas äfv. i denna bem. impersonelt, t. ex.: *Det dröjde länge, innan han kom. Det d-fer för länge. Det skall d., innan nē får se mig i ert hus.* — 3) *Vistas* kvar på ett